

Livet rinder i tidens grøft. Vi bæres af sted og spekulerer. Hvordan kan vi påvirke omgivelsernes tilfældigheder? Kan vi det? Eller er vi bare små partikler i en meget større sammenhænge? Hvem ved? Og hvem skal vide? Hvis bare vi hver især er glade for det liv vi lever. Er vi så det? Tjah - hvem ved og hvem skal vide? Vi selv - JA! Men andre? Det er et af livets store spørgsmål. Vi to - individer af sidste dages lykkelige, har den klippefaste tro at vi altid er i stand til at påvirke - alt! At undvige tilfældet. At selv bestemme rækkefølgen i hvilken vort livs hændelser dukker op! Nej, la' nu være. Vi er ikke hverken tossede eller påvirkede eller på anden måde ude af balance. Men vi er bare så uendelig glade for at leve! Vi er så glade for det vi oplever. Og vi er så heldige hver dag at få lov til at stå op til endnu en gylden perlerække af dejlige sekunder, minutter og timer. Nu har vi haft et helt år - sammen! Uden arbejdslivets strabadserende eufori! Bare os to - ku' vi det? Ja - vi ku'! Og rigtig godt endda. Hvis det ellers er muligt. Vi tror ikke det nogensinde har været bedre. Tid nok! Til alt det man aldrig fik nået! Ja, det ved vi nu ikke rigtig! Det føles stadig som har vi ikke tid nok! Jamen så spilder vi da tiden? Næppe. Måske bruger vi lidt længere tid på avisen, eller på frokosten. men det er så dejligt! Lange spadsereture, hver dag. Motion er vigtig. Også for smilebåndet. Og som min elskede siger det - jo ældre vi bliver, jo mere tid skal vi bruge på at holde os i form. Både fysisk og psykisk. Det tror jeg hun har ret i.

Vi pendler - i tiden. Fanges af forårets lokkende toner i skoven. Oplever solens spil i vandet. Glædes over bølgenes leg imod kysten på Langeland. Gribes af himlens spejl i havnens vande. Undres over skibenes størrelse når de glider forbi vore vinduer. Hygger os i byens gader med det myldrende liv i travle Malmø.

Få har forstået, men mange har nydt udvidelsen af vores territorie på Langeland. Fristelsen blev for stor. Nabohuset har vi gået og gloet på i 18 år. Til salg. Uden at blive solgt. Vi måtte prøve. Jo - det kan nok bære. Go'e venner på banen - medejerskab? Jo - også det kan bære. Jamen så var sagen klar. Det er helt utroligt. Pludselig at ha' et smukt hus til gæstehus - vi nyder det, meget! Vore venner nyder deres sommerhus - lige så meget! Gavn og glæde for mange.

Tumle - rumle - le og græde. Børn fylder og tiden tumler af sted. Signe i før-skole. Alberte i børnehave. Cecilie og Yasmin i dagpleje, snakker som små rislende bække. Enkeltvis inspirerende. Parvis krævende. Tilsammen overvældende. Måske alle bedsteforældres oplevelse? Vi er stadig nye i faget. Glædes vildt over udviklingen. Små mennesker tager form. Genkendelse af gener! Såvel i væremåde som udseende. Hvem sagde tid nok?

En af årets rejser gik sydpå. Tidligt. Vi ville komme foråret i møde. Det viste sig vanskeligere end først antaget. München var kold. Gardasøen havde forår. Is på torvet i Garda og grillstegte sardiner i Bardolino. Imperia stod i fuldt blomsterflor, men kold. Vores pizzabager var rejst, afløseren for dårlig. Avignon havde sommer. Det nød vi, meget. Hos vinbonden i Cairanne blæste mistralen som sædvanlig. Vi var ikke mindre velkomne af den grund. Nye luksuslejligheder til udlejning i en fløj af vingården. Meget stilfuldt. Vores plads under platanerne med udsigt mod les Dentelles bliver der ikke lavet om på.

Tournon er for os altid et ophold værd. Fornægtede sig heller ikke denne gang. Rohnefloden og Eremitagebjerget ligger i fuldendt symbiose. Fleurie i Beaujolais er fast stoppested. Campingpladsen er god. Vinene er bedårende. Ydermere havde madame Chantal åbent og plads til os på Le Cep. Vi drømmer stadig. Hendes madkunst er ekvilibristisk. Kan kun opleves. Prøv selv. I Beaune gør man ikke ophold for vinens skyld. Jo nok, men det er bare så bekymrende dyrt. Til gengæld er lørdagsmarkedet en oase af oplevelser. For alle sanser. Mosel er nyt siden sidste år. Stoppestedet hedder Erden. Menneskene hedder Andreas og Waltraud. Vinen hedder riesling. Verdens bedste! Intet mindre.

Den svenske midsommer tryllebinder med sit indhold af lys og troldom. Tiden står stille og vi drømmer os tilbage i urgamle traditioner og hedenske ritualer. Mere jordnært er det samling af grene og blomster, pyntning og rejsning af majstang og senere spisning i det lokkende skær fra grillens uddøende gløder.

Sommerens Langeland var bragende godt vejr uge efter uge. Stranden betvinges med badesko. Vandet indbydende og kølende både morgen og middag. Sjældent har noget så godt varet så længe.

Den solbeskinnede lange, tørre og vidunderlige sommer satte sit præg på høsten. Vores svenske eventyr med 25 kg kartofler i marken gav mindre udbytte på fem fold. Dog ikke ringe at hjembringe 125 kg til vinterforrådet. Men vanskeligt at opbevare. Temperaturen er stadig over 10 gr. om natten. Mængden af tyttebær tydeligt mindre en tidligere år. Alligevel hjembragtes rigelige mængder i bytte med brombær som ikke findes så højt mod nord. Novemberstorm. Højvande som ikke set i hundrede år. Oversvømmelse af tre huse alene på vores lille vej. Det yderste hus, Pilehuset, havde 30 cm vand inde i stuerne. Stranden er flyttet to meter ind i landet. Skrænterne er gnavet af. Haver og parkering overdænget af sten, sand og det der føles som bundløst mudder. Karl Axels fiskerhus fik sine porte smadret. For mange en traumatisk oplevelse. Tiden lindrer og læger med sit slør de åbne sår. Men det vil vare længe.

Rigtig mange gode venner har besøgt os i sommerens løb. Hvor er det pragtfuldt at kende alle jer dejlige mennesker. Året lakker mod enden, og vi står snart foran nye udfordringer og muligheder. Vi glæder os allerede. Allerførst skal julen fejres. Travlhed præger som altid julemåneden. Pyntning af gravsteder. Julefrokoster og sammenkomst med gamle kolleger. Adventssøndage, kalkunhentning og lillejul med børn og børnebørn. En dejlig tid.

Vi ønsker alle en glædelig jul,
og vi ønsker at I må få et godt nytår
som bliver en lang susende opfyldelse af alle jeres spændende drømme.

Mange kærlige hilsner fra

Susanne og Jørgen